

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.429/2011/7. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, 2011. október hó 3. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A gazdálkodó szervezet dolgozója által kötelességszegéssel elkövetet vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt és társai ellen indított büntetőügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2011. március 31. napján kihirdetett 3.B.655/2010/6. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett III. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Indokolás:

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság a rendelkező részben megjelölt ítéletében III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. vesztegetés vétségében (Btk. 254. § (1) bekezdése), valamint lopás vétségében (Btk. 316. § (1) és (2) bekezdés I. fordulata). A bíróság ezért III. rendű vádlottat halmazati büntetésül 8 hónap fogházbüntetésre ítélte azzal, hogy a büntetés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

Az I. és II. rendű vádlottak tekintetében hozott ítéletet a perorvoslatra jogosultak tudomásul vették, így az I., II. rendű vádlottra nézve az ítélet első fokon jogerőre emelkedett. Az ítélet ellen III. rendű vádlott védője a rendelkezésére álló 3 nap gondolkodási időn belül jelentett be fellebbezést a kiszabott büntetés enyhítése, illetőleg a lopás vétsége vád alól történő felmentés érdekében. Az ügyész, valamint III. rendű vádlott is tudomásul vette az ítéletet.

A III. rendű vádlott védőjének írásban is indokolt fellebbezésében azt hangsúlyozta, hogy kétséget kizáróan a bizonyítékok tartalmából nem állapítható meg, hogy a lopást a vádlott bűncselekményi értékre követte el. A tanuk vallomásából, valamint a biztonsági kamera felvételéből csak az állapítható meg, hogy a vádlott valamilyen árut eltulajdonított, de a vád tárgyává tett érték nem bizonyított, ezért csak a vádlotti vallomásra lehet tényállást alapítani. A fellebbezés indokolása szerint az első fokon eljáró bíróság nem vette figyelembe azt, hogy a III. rendű vádlott őszintén megbánta bűncselekménye elkövetését, a lopási cselekményt is elismerte, csak a bűncselekményi értékhatárt vitatta. A vádlott a kárt megtérítette, és súlyos cukorbetegségben szenved, ami további enyhítő körülmény. Valójában még a lopás bűncselekményben történő bűnösség megállapítása esetén is a bűncselekményi értékhatárt alig haladja meg az általa elkövetett bűncselekmény. A

büntetlen előéletű vádlottnál, így lehetőség lenne enyhébb büntetőjogi szankció kiszabására, illetve szabadságvesztés büntetés alkalmazása esetén a büntetlen előélethez fűződő joghátrányok alóli mentesítésnek sem lenne akadálya.

Utalt a védő arra is, hogy a nyomozási szakasza az eljárásnak nem felelt meg a fair, a tisztességes eljárás alapelvének azért, mert az ügy I., II. rendű vádlottját először csupán lopás vétségével gyanúsították meg, és őket még a közvetítő eljárás lehetőségére is figyelmeztették. Az ő beismerő vallomásukat követően a vallomásuk azonban felhasználásra került egy kiemelt társadalomra veszélyességű, sokszor bizonyíthatatlan vesztegetési bűncselekmény bizonyítására, amely eljárás sérti a tisztességes eljárás alapelvét. A vádlottak ugyanis beismerő vallomásuk megtétele során nem ismerhették meg a cselekményük pontos minősítését, így nem voltak abban a helyzetben, hogy vallomásuk során mérlegelhessék, hogy milyen tényre nézve tesznek vallomást. A védő álláspontja szerint amennyiben a rendőrség már az első kihallgatáskor a teljes, későbbi gyanúsítást tárja vádlottak elé, nem keletkeztek volna a vádlottak részéről beismerő vallomások, ami lényegesen hátráltatta volna a nyomozási munkát. Mindezek alapján a lopás vétségének vádjá alól történő felmentést, illetve lényegesen enyhébb büntetőjogi szankció kiszabását kérte. Indítványozta még a védő tanúkénti meghallgatását, az ő írásbeli vallomásukat be is csatolta a fellebbezése mellékleteként.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf. 223/2011/1-II., és a Bf. 223/2011/6-I. számú átirataiban az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. A meghatalmazott védő által okiratként becsatolt nyilatkozatait tartalmazó beadványok alapján az ügyészi álláspont szerint nem indokolt a bizonyítás továbbfejlesztése figyelemmel arra is, hogy az ezzel kapcsolatos bizonyítási indítványt az elsőfokú bíróság elutasította, az elutasításnak megfelelő indokát adta.

A bejelentett jogorvoslat nem alapos.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Az ítélet tényállásának megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket a másodfokú bíróság arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. A Be. 349. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett vádlottra vonatkozó részét bírálta felül.

A revízió elvének szem előtt tartásával ellenőrizte, hogy az első fokon eljáró bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat és vizsgálta az általa hozott ítélet megalapozottságát is. Megállapította, hogy az elsőfokú eljárásban nem észlelt a Be. 373. § (1) bekezdés II. pontjában felsorolt un. abszolút eljárási szabálysértést, ami a bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését indokolná, illetve a teljes körű felülbírálat keretében vizsgálta, hogy megvalósult-e bármely, egyéb eljárási szabálysértés, azonban ilyet sem észlelt.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, az mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt fogyatékoktól.

Az eljárásban feltárt és a tényállás megállapításának alapjául elfogadott bizonyítékok értékeléséről a bíróság részletesen számot adott. Az elsőfokú bíróság mérlegelése logikai hibában nem szenved, így a Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az abban rögzített tényállás alapján bírálta felül. Az első fokon eljáró bíróság kellőképpen megindokolta, hogy milyen személyi és egyéb bizonyítékokra alapítja azon tényállását, mely szerint a bűncselekményi értékhatárt a vádlott által eltulajdonított dolgok értéke meghaladta. Valójában a vádlott részéről nem is lett volna értelme 20 000 forint jogtalan előnyt átadni vádlott társai részére, ha az általa eltulajdonítani szándékozott dolgok értéke a 20 000 forintot sem éri el, hiszen akkor nyilvánvalóan a pénztárnál kifizeti az általa megvásárolni szándékozott tárgyakat.

Mindezek alapján a másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla a Be. 351. § (1) bekezdése alapján határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. Az alapügyben is felmerült, és mellőzött bizonyítási indítványt a másodfokon eljáró bíróság a megalapozott tényállásra tekintettel elutasította.

Az irányadó tényállás alapján helyesen következtetett a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság III. rendű vádlott bűnösségére és helyesen minősítette az általa elkövetett cselekményeket 2 rb., a Btk. 254. § (1) bekezdése szerint minősülő vesztegetés vétségének, valamint 1 rb. a Btk. 316. § (1) és (2) bekezdés I. fordulata szerinti lopás vétségének. Szükséges a jogi indokolást kiegészíteni annyiban, hogy a vesztegetési cselekmény azért minősül 2 rendbelinek, mert a minősítés a bűnös kapcsolatok számához igazodik, azok a III. rendű vádlott és az I., II. rendű vádlott között külön-külön állapíthatóak meg.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi enyhítő és súlyosító körülményeket az első fokon eljáró bíróság túlnyomórészt feltárta, azt csupán a vagyon elleni bűncselekménynél szükséges kiegészíteni azzal, hogy a bűncselekmény értékhatárt alig meghaladó elkövetési értékre követte el a lopás vétségét, ami további enyhítő körülmény.

Nem osztotta a másodfokon eljáró bíróság a védőnek a nyomozási eljárás tisztességtelen voltára történő hivatkozását. Viszonylag gyakran előfordul, hogy a gyanúsítás közlésekor a hatóság álláspontja a bűncselekmény helyes minősítéséről még nem alakul ki. A fellebbezési indokolásában ezzel kapcsolatosan leírtak valójában a beismerő vallomás értékének és súlyának csökkentésére lehetnének alkalmasak.

A 2 rb. közélet tisztasága elleni bűncselekményt is elkövető III. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetés is megfelel a Btk. 37. §-ában foglalt büntetési céloknak, és a Btk. 83. §-ában rögzített büntetés kiszabási elveknek, így annak enyhítésére az ítéltábla lehetőséget nem látott. A vádlott büntetlen előélete ellenére sem látott lehetőséget a bíróság arra, hogy őt a Btk. 104. § (1) bekezdés alkalmazásával előzetes mentesítésben részesítse, mert az általa elkövetett 2 rb. közélet tisztasága elleni bűncselekmény miatt nem állapítható meg, hogy erre érdemes lenne.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdésének alkalmazásával helybenhagyta.

Debrecen, 2011. október 3.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács tagja

Záradék: A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 3.B.655/2010/6. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II. 429/2011/7. számú végzésével 2011. október 3. napján III. rendű vádlottra nézve jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2011. október 3.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő